

# **EL BIÒGRAF**

**Marc Angelet i Cantos**

## **Dramatis personae**

Simon

J. K. Burrows

Diane

Zeus

*(CONSIDERACIONS TÈCNIQUES I ESCENOGRÀFIQUES. El BIÒGRAF és un espectacle multidisciplinar, que combina elements teatrals amb elements audio-visuals. L'escena se situa en una "sala de control", que anomenarem "centre de documentació". És a dir, un espai ple de pantalles, que mostren imatges de càmeres de seguretat, seguiments GPS, mails, xarxes socials, arxius de text, etc. L'espectador ha de poder veure allò que ens mostren aquestes pantalles, si més no i com a mínim, la que anomenarem "pantalla principal", que és on el biògraf situa el seu punt d'atenció.)*

**PLUTARC EDICIONS** és una editorial que es dedica a fer biografies de les personalitats més rellevants.

**PLUTARC EDICIONS** assegura que les seves biografies seran les més profundes, extenses i precises, perquè...

**PLUTARC EDICIONS** compta amb els millors serveis de documentació.

**PLUTARC EDICIONS** només exigeix:

1. La identitat del Cèsar -nom genèric que reben els "biografiats"- mai no es podrà difondre ni a amics, ni a familiars, ni a altres biògrafs.
2. El Biògraf mai no podrà intercedir en la vida del seu Cèsar.
3. El contracte és de per vida. Només la mort del Cèsar -moment en què es publicarà la biografia- o del biògraf mateix poden trencar-lo.

**PLUTARC EDICIONS** assegura que l'incompliment de qualsevol d'aquestes normes durà conseqüències severes.

**PLUTARC EDICIONS**, a canvi, ofereix a escriptors la possibilitat d'una feina de per vida, molt ben remunerada.

Firma

.....

(1)

SIMON: Obrir sessió.

*(Se sent una veu de computadora -força- humanitzada)*

COMPUTADORA: Nom d'usuari.

SIMON: Alexandre el Gran.

COMPUTADORA: Codi

SIMON: Leònides 69

*(s'encenen les pantalles i descobrim l'espai. Apareix Simon, el Biògraf. Té uns trenta anys d'edat. Va com si s'acabés de llevar, una bata d'estar per casa i un cafè amb llet a la mà. Se'l veu amb cara de son. Realitza les accions de manera mecànica i sense gaire entusiasme)*

COMPUTADORA: Bon dia, Simon.

SIMON: Sí, sí... Bon dia...

*(s'asseu a la butaca)*

SIMON: Revisar mail.

*(Apareix a la "pantalla principal" un compte mail)*

SIMON: No. El seu no. Tanca. Obre el meu mail.

*(Apareix a la "pantalla principal" un altre compte mail)*

COMPUTADORA: Tens 3 missatges rebuts.

SIMON: Enumera.

COMPUTADORA: Viagra gratis per/

SIMON: Elimina.

COMPUTADORA: Ofertes de telefonia/

SIMON: Elimina.

COMPUTADORA: Globus Editorial.

SIMON: *(pausa)* Obre.

*(Apareix a la "pantalla principal" un mail obert)*

COMPUTADORA: Benvolgut, lamentem comunicar que la seva novel·la "Reaccions Atípiques" ha estat rebutjada. Tot i que té alguns trets interessants, la narració és força atropellada, mancada de continuïtat lògica i dramàtica i li falten referents narratius clars. Per altra banda/

SIMON: Elimina. *(pausa. Beu un glop de cafè. Sospira)* Situa't a data d'avui?

COMPUTADORA: Deu. Barra. Quatre. Barra. Dos mil dos.

SIMON: Última situació del Cèsar?

*(Apareix a la "pantalla principal" un mapa amb un punt vermell parpellejant)*

SIMON: Cap moviment durant la nit?

COMPUTADORA: No.

SIMON: Situa't a les vuit A.M.

COMPUTADORA: Cèsar en moviment.

SIMON: Senyal GPS del mòbil?

*(Apareix a la "pantalla principal" el mateix puntet vermell que ara es mou)*

SIMON: *(per a si mateix)* Sortint de caseta... *(a la computadora)* Dóna'm càmera de l'Avinguda Franklin.

*(Apareix a la "pantalla principal" la imatge d'una càmera de seguretat que mostra un carrer que transiten diverses persones.)*

SIMON: Starbucks, càmera de seguretat.

*(Apareix a la "pantalla principal" la imatge d'una càmera situada a l'interior d'una cafeteria. Entre la gent distingim un home d'uns trenta anys caminant pel carrer, que hem vist a l'anterior càmera. Va força ben vestit. En un moment la càmera ja no pot seguir-lo més i desapareix de la pantalla...)*

SIMON: Barclays Bank.

*(Apareix a la "pantalla principal" la imatge d'una càmera de seguretat d'un banc. Ara sí que veiem caminar sol aquest home, que sembla que és la figura que segueix Simon)*

SIMON: Avinguda Philips? *(a la computadora)* Semàfor de McPherson amb la Cinquena...? On vas...?

*(A la "pantalla principal" apareix l'home esperant per creuar un semàfor. A la dreta de Simon s'engega una pantalla i apareix un rostre. És Diane, una noia d'uns 30 anys. De fons sentim que ella escolta Òpera. Sempre escoltarà Òpera )*

DIANE: Sinònim de magnífic?

SIMON: *(sense deixar de mirar l'home del semàfor)* Bon dia.

DIANE: Bon dia.

SIMON: *(sense deixar de mirar l'home del semàfor)* Excels, imponent, superb, majestuós.

DIANE: Massa rimbombants! Perquè no me'n busques un altre?

SIMON: *(brusc)* I per què no te'l busques tu?

DIANE: Ok...

*(Simon prem un botó i la pantalla de Diane s'apaga. Apareix a la "pantalla principal" la imatge de l'home traient diners d'un caixer.)*

SIMON: Caixer automàtic de la Cinquena. *(per a ell)* Quanta pasta està traient? *(a la computadora)*  
Mostra'm moviments bancaris del compte domèstic. Data d'entrada: Deu. Barra. Març.  
Barra, Dos mil dos. Hora... *(mira la punta de la pantalla on hi apareix una hora)* Vuit  
quinze A.M.

*(a la pantalla apareix el que sembla un extracte bancari)*

SIMON: *(per a ell)* 800 dòlars? *(pausa)* Això no és per fer el cafè...

*(En una altra pantalla apareix de nou Diane)*

DIANE: Ei, com estem...!

SIMON: Atropellat, indefinit i narrativament sense referents clars.

*(S'encén una altra pantalla. Apareix Zeus, un noi de la mateixa generació que Simon o Diane. Un pèl gras. Mal afaitat, amb una samarreta estripada i bruta, menjant uns "doritos")*

ZEUS: T'han rebutjat la novel·la?

DIANE: Altra vegada?

SIMON: Com pots ser sempre tan oportú?!

ZEUS: Des de l'Olimp no se m'escapa res, xaval!

DIANE: Però quantes editorials te l'han rebutjat?

SIMON: Set. Em deixeu/

ZEUS: Vuit. Si tenim en compte que "Oliviers" te la va rebutjar dos cops. Ja et vaig dir que canviar el títol de la novel·la no funcionaria!

SIMON: La primera vegada no se l'havien llegit!

ZEUS: Doncs mira. Va ser la millor crítica que has rebut mai!

DIANE: Zeus!

SIMON: Vés una mica a la merda! *(apaga la pantalla de Zeus)*

DIANE: Simon. Simon...

SIMON: *(a Diane)* Pots?

DIANE: Ok. *(Diane apaga la seva pròpia pantalla)*

SIMON: *(a la computadora)* Cap on es dirigeix?

COMPUTADORA: Madison amb Bulevard.

SIMON: *(a la computadora)* Hi ha cap càmera?

COMPUTADORA: No. El Cèsar està realitzant una trucada.

SIMON: Número?

COMPUTADORA: Cinc cinc cinc, tres quatre tres/

SIMON: *(per a ell)* Ok! Ja sé... *(a la computadora)* Àudio.



*(escoltem una conversa telefònica)*

VEU TELEFÒNICA HOME: "Lucy"

VEU TELEFÒNICA DONA: "Hola!"

VEU TELEFÒNICA HOME: "Què fas, per sopar?"

VEU TELEFÒNICA DONA: " Què em proposes?"

VEU TELEFÒNICA HOME: "Valentino's?"

VEU TELEFÒNICA DONA: "Celebrem res?"

VEU TELEFÒNICA HOME: "A les dotze?"

VEU TELEFÒNICA DONA: " Quin misteri... Hi seré. On ets?"

VEU TELEFÒNICA HOME: "Camí de l'oficina."

SIMON: Mentider... Mentider...

VEU TELEFÒNICA HOME: "Fins després!"

*(sentim com la comunicació es talla)*

SIMON: *(a la computadora)* Situació.

COMPUTADORA: Ha entrat a la cinquena.

SIMON: Dóna'm càmeres catorze *(Apareix l'home caminant a la «pantalla principal [pp]»)*  
Disset... *(Apareix l'home caminant a la «pp»)* Oh... ara ho entenc. Obre carpeta "Lucy".  
*(una pantalla típica de «Windows» amb carpetes i subcarpetes es va obrint a l'ordre de Simon) Aquesta. Subcarpeta «cites». Aquesta. Subcarpeta «abril». (apareixen un seguit de petites fotos, i Simon en tria una. S'obre un vídeo en què veiem l'home en companyia d'una dona, passejant) Avança ràpid. (La imatge es reproduceix amb molta velocitat. Quan la parella camina i passa per davant d'un aparador) Atura't! Reproducció normal. (Veiem la dona que assenyala un anell) Zoom a l'anell. (Veiem que assenyala un anell amb una pedra al centre, ell la mira, a ella, i somriu) Ah! Ja sé què vols fer... Situació. Càmera de seguretat de la joieria. *(Imatge d'una càmera de seguretat d'una joiera, on entra l'home. Veiem els mateixos anells que hem vist a la gravació. Per a ell) T'he caçat!**

*(Veiem ara l'home amb el dependent acostant-se a l'anell, però de cop l'home assenyala l'anell del costat i no el que li havia assenyalat la seva companya. Veiem una mà que agafa un altre anell, i el que ella volia resta a la tenda)*

SIMON: No és aquest, idiota! No és aquest! *(a computadora)* Obre arxiu amorós. Escriu.

*(A la «pp» hi apareix una pàgina en blanc. A mesura que parla Simon, la pàgina es va escrivint i anem sentint un repicament de màquina d'escriure antiga)*

SIMON: J.K. Burrouws era tan hàbil en les relacions polítiques com maldestre en les amoroses. Punt. Sense anar més lluny, coma, l'anell de prometatge que va regalar a la seva esposa no era ni de ben lluny el que ella esperava.

*(en una pantalla del costat hi apareix Diane. De fons sona Turandot)*

DIANE: Sinònim d'avorrit?

SIMON: Pesarós.

DIANE: Doncs escolti, Sr. Pesarós. Que vindrà amb nosaltres a fer una copa amb nosaltres aquest vespre?

*(a la pantalla de Diane apareix de cop un nen petit, d'uns 6 anys)*

DIANE: Nick, saps que no pots entrar on treballa la mama!

NICK: Eh, Simon!

DIANE: Va, corre, vés a la cuina!

NICK: Sisplau! *(el nen marxa)*.

SIMON: Aquest vespre no puc.

DIANE: No pots o no vols?

SIMON: No estic d'humor, Diane.

*(Sona el telèfon)*

DIANE: Fa dos mesos que tens aquest humor. Potser que t'ho facis mirar, no? Fa quant, que no surts?

SIMON: "L'obsessió per la guerra feia que Alexandre el Gran no dormís, *(Sona el telèfon)* donava voltes i voltes al llit preparant la que sempre havia de ser la seva darrera batalla". I ara he de/

DIANE: Mira... Chesterton hi fotia més retòrica del que tocava. Mai sabrem si això era cert o no. I

sigui com sigui, recorda que tu ets Chesterton, no Alexandre el Gran. *(Sona el telèfon)*

SIMON: He de contestar!

DIANE: Imbècil.

*(apaga la pantalla)*

SIMON: Despenja.

*(sentim la veu d'un adult. Al Sr. Smith mai el veurem. Sempre el sentirem)*

SR. SMITH: Preparat?

SIMON: Sr. Smith! Preparat per?

SR. SMITH: Les primàries? New Hampshire?

SIMON: I tant! És impossible que perdi! Els tres altres candidats són o ex-alcohòlics, o addictes al sexe de pagament, o compradors compulsius amb tres fills il·legítims!

SR. SMITH: Tu tens la informació, perquè t'hem donat les eines, però això no ha transcendit als mitjans...

SIMON: Déu... amb aquesta informació podria...

SR. SMITH: Podries res! Coneixes les normes! El que obtens del nostres serveis de documentació, no pots fer-ho servir per a res més que no sigui la biografia del teu Cèsar!

SIMON: Senyor Smith, m'agradaria fer-li arribar la meva novel·la per/

SR. SMITH: Nano, jo no he llegit ni un llibre en ma vida, si exceptuem puntualment la guia de la televisió. I recorda que, Plutarc Edicions es dedica des de fa més de 120 anys *(Simon repetirà en veu baixa les paraules que pronuncia el Sr. Smith)* a la redacció de les més profundes, serioses i documentades biografies des de...

SIMON: Franklin Roosevelt...

SR. SMITH: ...a J.Edgar Hoover, molt bé noi! Veig que t'ho saps!

SIMON: Ja, però/

SR. SMITH: New Hampshire, nano!

SIMON: S'estan fent biografies dels altres candidats?

SR. SMITH: Parlem demà.

8.

SIMON: *(es queda pensatiu)* Diane? *(no contesta)* Ei... Ho sento. Perdona'm. Diane... Estar aquí tancat vuit hores al dia suposo que no és el millor per al meu caràcter. Ho sento.

*(apareix en un altra pantalla Zeus)*

ZEUS: Que maco... estic a punt de plorar... Nano, a veure, demanar perdó no et redimeix del teu pecat de supèrbia! I més encara quan aquest perdó maquilla en realitat un altre pecat encara més gran: la curiositat.

SIMON: *(riu sarcàsticament)*

ZEUS: *(riu)*

SIMON: Va, digue'm una mica sobre qui estàs escrivint...

ZEUS: Ets un pesat, tio!

SIMON: Va, només una miqueta!

ZEUS: No et diré sobre qui estic escrivint, imbècil!! Que no podem! Jo estic a l'Olimp, d'acord. Però tinc cel per damunt. Ho entens, oi?

SIMON: I no has pensat mai de fer res més, a part de/

ZEUS: Estàs boig? Mira. Bon sou, feina tranquil·la, tecnologia que em permet descarregar-me tota la pornografia la que desitjo, tio - i jo desitjo mooolta pornografia-

*(apareix Diane a la pantalla)*

DIANE: Ets un porc!

SIMON: Diane!

ZEUS: El que vulgueu, però m'agrada la vida que porto. Sóc raonablement feliç!

SIMON: No publiques mai.

ZEUS: Ha... Jo no sóc com tu.

SIMON: Com jo?

ZEUS: Jo relato la història, no vull ser història.

SIMON: Estem lligats de mans i peus aquí.

DIANE: Vas firmar el contracte. Coneixies les clàusules. I què collons, Simon... que vius molt bé!

SIMON: Ja ho sé! I m'agrada! No em vull queixar... El meu Cèsar està a punt de...

*(SIMON i DIANE parlen i canten per no sentir-lo)*

SIMON: Guanyarà una...

DIANE: Calla, Simon, Simon...

ZEUS: No sento, no sento....

SIMON: No entenc per què no puc dir que el meu Cèsar és... (pausa) brillant.

ZEUS: No sento, no sento...

DIANE: Ok, ok. Zeus...

SIMON: Té fusta. Farà coses, segur.

ZEUS: Ah. Ens agraden les expressions que no volen dir res! Gràcies.

SIMON: Putes clàusules! No entenc per què no podem difondre la identitat del Cèsar entre nosaltres...

DIANE: Para de queixar-te i no oblidis que/

*(Diane s'atura. De la pantalla de Diane surten unes veus)*

SIMON: Diane ? Da/

DIANE: *(a la seva computadora)* Escoltar freqüència urgències!

RADIO URGÈNCIES: Accident a la setena amb Pinneworth, vinguin ràpid!

DIANE: : *(a la seva computadora)* Freqüència de la policia?

RADIO POLICIA: Tenim un “tres catorze” a la setena amb Pinneworth. Possible víctima mortal.

SIMON: El teu Cèsar?

DIANE: Nois, nois, nois.... Em sembla que us he de deixar... He de publicar una biografia...

*(fosc)*

## ACTE 2

*(Un any després. El mateix espai. Veiem a Simon assegut a la seva butaca. A la pantalla principal, el seu Cèsar està assegut en unes escales. Sol. En silenci)*

SIMON: *(observant el Cèsar en veu baixa)* " Alexandre el Gran seia a les escales del Temple amb els ulls tancats i contemplava la realització de la seva visió. Com els grans homes de l'antiguitat, mai no va dubtar que allò que faria, allò en què es convertiria, transcendiria d'ell mateix, per esdevenir més gran que tots nosaltres..."

*(el Cèsar treu de la gavardina una petaca del que sembla una beguda alcohòlica i en fa un glop)*

SIMON: Transcendir d'un mateix... *(a la computadora)* Posa'm amb Plutarc Edicions.

SR. SIMTH: Simon!

SIMON: Senyor Smith?

SR. SIMTH: Has trucat?

SIMON: És referent al meu Cèsar, jo/

SR. SIMTH: No hi tornem! Tens un contracte, nano.

*(apareix en pantalla Diane)*

DIANE: Ei, Simon!

SIMON: *(A Diane)* Ara no, Diane!

DIANE: Ho sento, ho sento.

SR. SIMTH: *(a Diane)* Diane ...

DIANE: *(Al Sr. Smith)* Bon dia, Sr. Smith.

*(Diane apaga la seva pantalla)*

SIMON: Sí! El vull complir! És només que crec que... s'estan equivocant! Estem malgastant temps i diners en algú que no val la pena. Creguin-me, no val la pena. Vull canviar de Cèsar.

SR. SMITH: Nano, nano...

SIMON: És un perdedor! No entenc quin sentit pot tenir narrar la vida d'un home frustrat, esguerrat anímicament! D'un home que en el seu dia, sí, d'acord, va arribar a ser un pre-candidat

amb certes opcions... però que després del seu fracàs s'arrossega llastimosament per bars de mala mort demanant una última copa a barmans que se'l miren per damunt l'espatlla !

SR. SIMTH: *(pausa)* M'agrada, escriu això!

SIMON: Senyor Smith, estic intentant ser-li sincer i dir-li/

SR. SIMTH: El teu contracte és ben clar. Reps un sou molt quantiós. Només la mort del Cèsar o la teva, poden fer que deixis el que estàs fent. Ho entens, oi? Si ho vols deixar fote't un tret al cap fill, perquè en cas contrari et puc assegurar que cap editorial et publicarà mai res, per més novel·les que escriguis o pseudònims que et posis. He estat prou clar? *(pausa)* Penjo.

*(Diane apareix en pantalla. Tot i no veure-ho clarament, sabem que Diane està donant de mamar a una criatura mentre escolta la Flauta Màgica)*

DIANE: Sinònim d'èxit?

SIMON: Fracàs!

DIANE: Sinònim! No an/!

SIMON: Un premi Nobel. Collons! Vas escriure la biografia d'un premi Nobel! Collons. Això és important. La biografia del tio... –que, per cert, em va agradar molt...-

DIANE: Gràcies.

SIMON: ... que va escriure la que potser és la millor novel·la del segle XX!

DIANE: *(mirant al nano)* Té gana, avui!

SIMON: I jo estic aquí cada dia documentant-me sobre un/

DIANE: No pots dir-m'ho!

SIMON: ... maleït fracassat!

DIANE: Quan vaig començar a escriure la biografia del meu antic Cèsar/

SIMON: Biografia que ja ha venut dos milions d'exemplars!

DIANE: Però escolta què/

SIMON: I tu sense veure ni un dòlar!

DIANE: Era al contracte! Em deixes que acabi/?

SIMON: Cony de contracte! Ni tan sols signes la biografia!

DIANE: No podem signar-les... Em deixes que acabi d'explicar el que et deia? T'estava dient que el Cèsar va passar moments molts durs. Un càncer que gairebé el mata, la mort de la seva filla petita, tres divorcis... La seva vida hauria pogut ser una més, com... Una com la/

SIMON: Com la de qualsevol de nosaltres. Digue-ho!

*(Simon seu ofuscat a la butaca. Pausa)*

DIANE: Va, Simon... *(silenci)* Ei!

SIMON: I per què?

DIANE: Per què, què?

SIMON: Per què començar a escriure la biografia d'algú que no ha fet res?

DIANE: Fas massa preguntes.

SIMON: No trobes estrany, començar a escriure la biografia d'algú, quan encara no és ningú...

DIANE: Tots som algú!

*(apareix Zeus a la pantalla)*

ZEUS: Reformula la pregunta, i t'ajudo!

SIMON: Com, una persona anònima, arriba a esdevenir algú important? I aquí, el quid de la qüestió:

ZEUS: Ah, calent, calent!

SIMON: Com "ells" ho poden saber abans que això passi?

ZEUS: *(imitant el Yoda de "La Guerra de les Galàxies")* Grans preguntes, obscures respostes demanen...

SIMON: Quan vas començar a escriure la teva darrera biografia?

DIANE: Ell ja tenia uns seixanta anys.

ZEUS: ... Però?

DIANE: Però un antic biògraf feia més de trenta anys que es documentava! I quan aquest biògraf la va dinyar, em van passar la documentació/

SIMON: Jo vaig començar a documentar-me fa cinc anys. El meu Cèsar tots just acabava la seva carrera! Vaig començar a seguir un simple estudiant de dret que en pocs anys va esdevenir/

DIANE: No ho pots dir!!

SIMON: ...important!! I ara no és més que un/

DIANE: Reconforta't pensant que si Plutarc té un sisè sentit per detectar l'èxit, tard o d'hora esdevindrà una personalitat!

SIMON: Jo necessito que ho sigui ara!

ZEUS: I si no...?



DIANE: Si no què?

ZEUS: Si no tots els Cèsars arriben a ser... Cèsars. Ja m'enteneu...

SIMON: Has llegit les últimes vint biografies que ha publicat Plutarc? El més imbècil dels Cèsars havia guanyat tretze Oscars!

DIANE: Potser hi ha biografies que pel seu escàs interès no es publiquen mai!

SIMON: Com?

ZEUS: És una possibilitat...

SIMON: (*riu*) No... No per mi...

ZEUS: Tenim dues opcions:

DIANE: Dispara.

ZEUS: Opció A: Plutarc sap alguna cosa que nosaltres no sabem i poden predir l'èxit.

SIMON: O B?

ZEUS: La meitat del planeta està biografiant a l'altra meitat sense saber-ho, i només es publiquen les vides que valen la pena!

DIANE: En qualsevol dels casos, totes dues hipòtesis són prou inquietants!

SIMON: Però hi ha una que em fa més por que l'altra.

DIANE: Quina?

SIMON: La que no m'assegura la publicació... Coneixeu cap altre biògraf de Plutarc?

ZEUS: Mm... Nop.

SIMON: Diane?

DIANE: No.

SIMON: No ho trobeu estrany, només nosaltres tres?

ZEUS: Potser Plutarc té un pla mestre per a nosaltres...

SIMON: (*pausa*) Posem que sigui A.

ZEUS: Eh... «Plutarc sap alguna cosa que nosaltres no sabem i poden predir la notorietat».

DIANE: Hipòtesi estranya, sí...

ZEUS: No tant!

SIMON: Com collons poden conèixer la rellevància d'una vida que encara no s'ha viscut?

ZEUS: L'èxit es pot predir!

DIANE: Sí! Hi estic d'acord!

SIMON: Com?

ZEUS: Amb vuit o nou anys ja es pot saber si un nano jugarà a les lligues professionals o no.

DIANE: A mi, a l'anuari de l'institut, em van votar com a la possible escriptora d'èxit i potencial mare soltera!

SIMON: Ja...

DIANE: Doncs si una colla d'adolescents ho pot encertar d'aquesta manera...

SIMON: ... què no farem nosaltres, que tenim tota la informació?

ZEUS: I... «Plutarc, que es dedica des de fa més de 120 anys a la redacció de les més profundes i...

ZEUS i DIANE: ... documentades biografies...

ZEUS: ...des de Franklin Roosevelt...

SIMON i DIANE: ... a J.Edgar Hoover».

SIMON: Sí...

DIANE: Sí. A més, hi ha tota una sèrie de factors. Com ara...

ZEUS: El gen de la Victòria.

DIANE: No, no, no. Educació.

ZEUS: L'esmorzar dels champions.

DIANE: ADN.

ZEUS: Midiclorians.

DIANE: Estrat social.

ZEUS: Karma.

DIANE: Tests d'intel·ligència.

ZEUS: Aura.

DIANE: Testos de personalitat, revisions mèdiques...

ZEUS: Yijing!

SIMON: El destí en una fórmula matemàtica!

DIANE: La vida és el resultat d'un càlcul de probabilitats!

ZEUS: I Déu, una calculadora!

*(riuen)*

SIMON: I la sort, les casualitats, els accidents, l'inesperat...?

DIANE: Probabilitats. Formen part de l'equació...

SIMON: Però en aquesta equació, sembla que Plutarc són els únics que coneixen el valor d'X! *(a Diane)* Has de donar-li de mamar, mentre parlem?!

ZEUS: A mi m'encanta!

DIANE: Sort que no veig què fas sota la taula!

*(En totes les pantalles apareix un llamp de cop)*

ZEUS: *(riu)*

SIMON: Com ho has fet, això?!

ZEUS: Sóc Zeus, tio... Si no m'agrada el que feu, us llenço un llamp des de l'Olimp!!

SIMON: Ja... Què t'anava a dir...?

ZEUS: Digues.

SIMON: A qui estàs biografiant, ara?

DIANE: *(riu)* Ei! No et canses d'intentar-ho, eh?

SIMON: No.

DIANE: Espera que es mori i ho sabràs!

ZEUS: A tu com a mínim se't moren! Quina sort!

SIMON: Que bèstia!

ZEUS: Em rebenta haver d'esperar que es mori per escriure sobre ell!

DIANE: La mort ens dóna una visió global de la vida!

SIMON: Tinc claríssima la visió global del meu Cèsar.

DIANE: Segur que no!

ZEUS: Quant material portes escrit!

SIMON: En brut, unes 1.200 pàgines.

ZEUS: En net?

SIMON: 300!

ZEUS: Agafa-les!

DIANE: Què vols fer?

ZEUS: Agafa el teu material en net. I tu també, Diane! Va.

*(Tots tres agafen el seu teclat i començaran a escriure en funció del que es vagi proposant a l'escena)*

ZEUS: Demaneu a la computadora quantes vegades heu escrit la paraula... "mare", per exemple!

DIANE: No ho havia fet mai!

SIMON: A mi me'n surten 54!

DIANE: A mi 17!

ZEUS: La va dinyar ràpid la mama, eh?

DIANE: Com ho saps?

SIMON: Què tens contra els orfes?

ZEUS: Quantes vegades "amor"?

SIMON: Un moment!

SIMON: 29!

ZEUS: 12!

DIANE: Només?

SIMON: Sí!

ZEUS: A tu, Diane?

DIANE: És molt poc, no?

ZEUS: Quantes?

DIANE: 54!

SIMON: *(riu)*

ZEUS: Estem escrivint biografies, no novel·la romàntica!

SIMON: Ara entenc perquè sempre em demanes sinònims!

DIANE: Imbècil!

ZEUS: Quantes la paraula "sexe"?

DIANE: Uhhhh!

DIANE: 20!

SIMON: 10!

ZEUS: 167!

DIANE: Vaaaaa!

ZEUS: Què?

DIANE: Que ets un malalt!

SIMON: A menys que estiguis fent la biografia de la Tracy Lords!

DIANE: De qui?

SIMON: Una actriu...

ZEUS: ...del mètode!

DIANE: Ets un sortit Zeus!

ZEUS: Va... "Compromís"?

DIANE: 19!

SIMON: 25!

ZEUS: 3!

SIMON: Definitiu! És la Tracy Lords!!

DIANE: Vinga, va. Busqueu "sort"!

ZEUS: 16!

DIANE: 14!

SIMON: 2!

ZEUS: De debò?

SIMON: Sí. Dues, només!

ZEUS: Aquesta és molt bona: "versió oficial"!

*(riu)*

ZEUS: 90!

SIMON: 125!

DIANE: 104!

ZEUS: Maleït Plutarc!

DIANE: "Providència"

ZEUS: Anem forts!

DIANE: 104!

ZEUS: 104, també!

SIMON: Cap!

ZEUS: "Destí"!

DIANE: Aquesta, aquesta m'encanta!

ZEUS: 12!

DIANE: 19!

SIMON: Cap!

DIANE: Simon!

SIMON: Què?

ZEUS: Cap?!

SIMON: Ho veieu! Alguna cosa ha d'estar fent malament el meu Cèsar!

ZEUS: O tu!

DIANE: Potser no és el seu moment, encara!

SIMON: Jo necessito que ho sigui ara.

DIANE: No depèn de tu...

SIMON: I si no ho és? I si la meva biografia és una d'aquelles que van directament a la paperera, que no li interessin a ningú?

DIANE: No es tracta d'això...

SIMON: Els seus nou últims mesos han estat buits de fets remarcables! Tot es redueix a simples

anècdotes de taverna, que no donarien ni un miserable paràgraf decent!

DIANE: Els seus nou últims mesos, o els teus, Simon?

ZEUS: "Touché"!

SIMON: No es tracta d'això!

DIANE: Una mica sí!

ZEUS: Maleït orgull, eh, nano?!

SIMON: Sabeu què és el pitjor? Sabria què dir-li per... Sé perfectament quines paraules ha de sentir perquè torni a creure amb ell. Sé què he de fer perquè pugui estar altre cop a dalt de tot!  
Ho sé! Però/

ZEUS: (*parafrasejant la norma de Plutarc Edicions*) «...el Biògraf mai NO podrà intercedir sota cap concepte en la vida del seu Cèsar!»! Sota cap concepte!

SIMON: Maleïda norma!

DIANE: No pots fer avançar a algú que no vol caminar, Simon!

ZEUS: No pots intervenir en la vida dels mortals! És la norma dels Déus!

SIMON: Que jo sàpiga, Zeus es va saltar aquesta norma unes quantes vegades... Es vestia de cigne...

DIANE: ... i deixava prenyades verges vestals...

ZEUS: (*exagerant el gest*) I aquí em tens... Aquest és el meu càstig! Ser l'observador callat de l'esdevenir del món! Som déus, Simon! Uns déus no intervencionistes, d'acord! Però des de la nostra trona de marfil contemplem l'existència humana!

SIMON: Vols deixar de dir tonteries? Això no és l'Olimp, i nosaltres som uns maleïts fantasmes!

ZEUS: Tant entusiasme em supera... Vaig a treballar...

(*disconnecta Zeus*)

DIANE: Vas dir que te'n separaries emocionalment!

SIMON: Tu pots fer-ho?

DIANE: Sí.

SIMON: A tu, el teu Cèsar t'interessa?

DIANE: El meu Cèsar no m'agrada. No m'interessa el que fa.

SIMON: Llavors, a tu, què és el que et motiva cada dia a llevar-te i...?

DIANE: La meua vida no es defineix per quatre pantalles i tres paràgrafs mal escrits. Tinc una vida.  
Tinc dos fills.

SIMON: Vius sola.

DIANE: Perquè així ho he decidit!

SIMON: No vols ningú al teu costat, oi?

DIANE: Aquesta és la meua vida. La que jo he triat. La vida del meu Cèsar, tot i que hi tinc certa empatia, és com.. no sé... com el prota d'una pel·li que pots seguir/

SIMON: Però quan estàs mirant la peli, saps que hi ha unes normes.

DIANE: Patrons narratius.

SIMON: Sí! Saps que si el tio porta una capa i du els calçotets per fora, al final, després de rebre moltes hòsties, acabarà volant sobre els gratacels portant una bandera amb barres i estrelles.

DIANE: I que si duu gavardina, fuma i beu d'una petaca de whisky, acabarà sol i maleint les oportunitats perdudes, Simon.

SIMON: O que si el tio es rebel·la contra un sistema molt més fort que ell acabarà morint, però el seu exemple servirà a futures generacions.

DIANE: Però la vida no té patrons narratius.

SIMON: No? N'estàs segura? Les biografies segueixen un patró! Naixement, fets remarcables i mort! Tu ho has dit: matemàtiques.

DIANE: No es tracta d'això...

SIMON: No trobes que és realment senzill llegir la vida d'algú des de la nostra posició? Tenir una visió clara i global de la vida del teu Cèsar. És tan fàcil veure allò que li manca.

DIANE: Si ell no vol caminar...

SIMON: Jo el podria empènyer!

DIANE: Viu la teva vida, Simon! La teua!

*(Diane desconnecta)*

SIMON: Obre carpeta d'excessos alcohòlics! *(veiem una pàgina que hi ha escrit el següent: «Tarda rere tarda, Burrows assistia al seu ritual etílic en companyia d'altres desferres humanes que, com ell, havien perdut el nord de la seva vida i buscaven contínuament la brúixola a la mateixa butxaca foradada dels pantalons.»)*

COMPUTADORA: Mail nou.

SIMON: Seu?

COMPUTADORA: No. Teu, Simon.

SIMON: Obre.*(veiem un mail obert)*

COMPUTADORA: «Benvolgut, sentim comunicar-li que la seva tercera novel·la, *Variacions sobre el més enllà*, tampoc no serà publicada per nosaltres. Tot i que és clarament superior en qualitat i riquesa lingüística a les seves antecessores, segueix mancada»/

*(Apareix Diane en pantalla)*

SIMON: Elimina.

DIANE: Per cert, sinònim d'èxit?

SIMON: Ara no!

DIANE: Simon!

SIMON: Ara no!!!

*(Simon li apaga el monitor)*

SIMON: *(per a ell)* Si no vol caminar, jo el puc empènyer... *(a computadora)* Dóna'm el llistat dels pre-candidats a les properes primàries democràtiques.

*(a la "pp" apareixen quatre rostres: una dona i tres homes. Simon s'aixeca i se'ls va mirant)*

SIMON: Jason Plummer, el vell Jason... tu ja et vas presentar a les passades primàries, i m'hauràs d'agrair que no fes públics certs detalls relacionats amb la teva vida privada. Ja em disculparàs si aquest cop no sóc tan discret. *(A la computadora)* Imprimeix el seu dossier, i les partides de naixement dels seus tres fills il·legítims. *(Sentim una impressora)* Margaret Lindsay, una altra que insisteix. Aquest tampoc serà el teu any, Margaret. *(A la computadora)* Obre les imatges de la Margaret Lindsay sortint d'una reunió d'alcohòlics anònims i fes-me'n una còpia digital. Del senyor Davis i el senyor Pickett, no en tenim documentació, així que caldrà buscar-la... o, si no n'hi ha: crear-la... *(So de gravacions, d'ordinadors, de carpetes, d'impressores. Simon treballa enmig de l'espai de documentació. Va parlant, donant ordres a la computadora. Sentim paraules soles que van acompanyades de gestos, d'imatges a la pantalla. Comencem a veure imatges d'un dels candidats en una habitació amb una prostituta, llistat de transferències bancàries que Simon va encerclant)* Transferències bancàries. Números de compte. Adreces conegudes. Últimes 25 trucades. Registre de la seguretat social. Dades bancàries. Revisa SMS. Perfil psicològic. Mails enviats! Facebook. Informes empresarials. Denúncies



vigents. Béns immobles. Arbre genealògic. Amistats relacionades. Consulta pàgines web. Twitter. Google Map. Segueix. Vigila. Controla. Copia. Elimina. Canvia. Esborra. Afegix. Encercla. *(Finalment)* Us tinc! *(A la computadora)* Imprimeix. *(Sentim una impressora. A la computadora)* Situació del Cèsar?

*(Apareix la imatge de l'exterior del bar de mala mort on anteriorment hem vist que entrava J.K. Burrows.)*

SIMON: Ja sé on vas...

*(Simon agafa una jaqueta i una gorra i la carpeta que s'acaba d'imprimir i surt. La "pp" mostra la imatge fixa de l'exterior del bar. De cop Simon apareix a la "pp": duu l'abric i la gorra que ha agafat. Sota el braç duu la carpeta. Entra en el bar. Fosc)*

### ACTE 3

*(Un any després. El mateix espai. A les pantalles, diversos noticiaris que ofereixen el que sembla que és una nit d'eleccions presidencials. Mapes amb colors. Banderes americanes. La Casa Blanca de fons. En una altra pantalla veiem Diane que conversa amb Simon que, tot i anar contestant, va mirant les notícies).*

NOTICIARI CNN: Les eleccions a la presidència als Estats Units estan més cenyides que mai.

<p>DIANE: M'agradaria tenir la mateixa objectivitat amb el meu fill que amb el meu Cèsar!</p> <p>SIMON: En Nick o'/?</p> <p>DIANE: Sí, sí, és clar. Amb en Nick.</p> <p>SIMON: No hi hauria implicació emocional!</p> <p>DIANE: La implicació emocional amb un pre-adolescent m'està matant!</p> <p>SIMON: A la seva vida sí que hi pots intercedir!</p> <p>DIANE: Com es nota, que no tens fills! Fa un parell de mesos, vaig començar l'exercici de veure'l com a un Cèsar. És a dir, intentar analitzar la seva vida des de la distància.</p> <p>SIMON: Amb tot el què això implica?</p> <p>DIANE: Amb tot els què això implica... Aquests aparells (<i>referint-se als ordinadors</i>) poden revelar veritats excessives!</p> <p>SIMON: Que és una "veritat excessiva"?</p> <p>DIANE: Saber que al teu fill li agraden les «madures tetones» i els «bukakes»...</p> <p>SIMON: Els «bukakes»? Vaja, sí, és una</p>	<p>NOTICIARI CNN: Hi ha un empat tècnic entre Republicans i els Demòcrates, després de conèixer els resul/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI ABC: /dos candidats a la Presidència, el republicà Jon Dows i el demòcrata J.K.Burrows tenen el mateix nombre d'estats i d'escons, això vol dir que tot està en mans de New Ham/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI FOX TV: Pot ser una nit molt llarga!</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI CNN: /es donarà el nom del president que ocuparà la Casa Blanca els propers quatre /</p>
---	--

<p>veritat excessiva, és cert!</p> <p><i>(Apareix la pantalla de Zeus)</i></p> <p>ZEUS: Trobo que té bon gust, en Nick!</p> <p>DIANE: Zeus, sisplau! Digue'm que no ho has sentit, això!</p> <p>ZEUS: El nano sap triar!</p> <p>DIANE: Mira, sigui com sigui, si a les mames madures tetones hi sumes drogues, alcohol, borratxeres...</p> <p>SIMON: No fotis! En Nick?</p> <p>DIANE: Sí... el vaig enxampar/</p> <p>ZEUS: Coses de criatures!</p> <p>DIANE: És la meva criatura, Zeus!</p> <p>ZEUS: D'alguna manera jo també l'he vist créixer!</p> <p>SIMON: Des de l'Olimp ho veus tot, eh?!</p> <p>DIANE: L'altre dia pensava que m'agradaria que algú l'observés!</p> <p>SIMON: Què?</p> <p>DIANE: Com estem fent nosaltres... ja saps... Voldria dir que...</p> <p>SIMON: Ja... El teu petit esdevindrà un Cèsar!</p> <p>ZEUS: Avui en dia, si no t'observen, si no saben què estàs fent a cada moment estàs mort!</p> <p>DIANE: Mori la privacitat!</p> <p>SIMON: Visca l'exhibicionisme!</p> <p>ZEUS: De què us queixeu? Gràcies a això, nosaltres tenim tota la informació que volem! Com collons s'ho devien fer "els grans"? Chesterton, Brown... Per mi és inimaginable escriure la</p>	<p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI ABC: /donen un significatiu avantatge a John Dows, però l'aclaparadora personalitat del candidat Burrows ha fet que la intenció de vot anés decantant-se a favor del costat demòcrata fins arribar a aquest empat tèc/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI CNN: /diu que New Hampshire és l'enclavament concret per a decidir el nom del presi/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI FOX TV: / les 43 legislatures, a New Hampshire, han votat el candidat que finalment fou president en 39 ocasi/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI CNN: / Hampshire cinc anys després. Altre vegada –l'ara pre-candidat- J.K Burrows se la juga a l'estat on cinc anys enrere se li van tancar les portes de les eleccions. Després d'una meteòrica ascensió avui es troba a les portes de conèixer</p>
---	---

<p>biografia d'un paio que porti més de 50 anys mort!</p> <p>DIANE: Aixecant el cul de la butaca i anant a buscar la informació!</p> <p>ZEUS: Per trobar què? Dues cartes que s'han d'interpretar? Tres llibres signats que demostrin que una tarda del segle XVIII el poeta Byron, o el president Whashington van firmar un poema o una llei! On són les motivacions? Les raons personals?</p> <p>DIANE: Doncs precisament! Per això s'han escrit desenes de biografies sobre aquesta gent! Les possibles elucubracions són infinites!</p> <p>SIMON: En canvi a nosaltres no ens deixen res a la imaginació!</p> <p>ZEUS: Jo puc calcular, sense por d'equivocar-me, els metres de paper de cul que necessita el meu Cèsar cada vegada que va al lavabo!</p>	<p>si serà el proper president dels Estat/</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p> <p>NOTICIARI W.P: /és l'últim dels estats a ensenyar els seus resultats i que hi ha un empat tècnic entre els dos candidats en aquests moments!</p> <p>NOTICIARI FOX TV: /J.K. va aparèixer després d'una de les majors crisis que es recorden en el partit Demòcrata. Es van filtrar a la premsa diverses trames de corrupció i alguns casos contra la moral que van fer molt de mal a la imatge del partit. I d'aquell caos va aparèixer en J.K. Va fer neteja a fons canviant el nucli dur del partit, va instaurar un nou codi ètic i amb un pols ferm va dur al partit Demòcrata a una situació que ni els analistes més optimistes podien sospitar fa tres anys!</p> <p><i>(Simon mira un altre canal)</i></p>
---	---

*(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI CNN: Estem a l'expectativa dels resultats. D'aquí a un instant s'anunciarà el nom del proper president.

SIMON: Nois, em perdoneu? Tinc feina!

DIANE: Gràcies per escoltar-me, Simon. Fins després!

*(Diane apaga la seva pantalla)*

ZEUS: Després et truco, vull tenir una conversa d'«home a home...»

SIMON: Assumpte?

ZEUS: Després!! *(riu)*

*(Zeus apaga la seva pantalla. Simon es queda mirant les imatges dels noticiaris)*

NOTICIARI ABC: Tot a punt! Sembla que tenim un nom. *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI W.P: El món sencer pendent de New Hampshire. *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI CNN: Mai unes eleccions havien provocat tanta tensió. *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI ABC: Es procedeix a donar el nom.. *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI FOX TV: I...

*(llarga pausa)*

SIMON: *(en veu baixa)* J.K! J.K.!

NOTICIARI CNN: *(explosió de crits)* J.K Burrows! J.K Burrows! *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI ABC: J.K Burrows, nou president! *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI FOX TV: J.K Burrows, president dels Estats Units! *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI W.P: J.K Burrows! *(Simon mira un altre canal)*

NOTICIARI CNN: J.K Burrows ho ha aconseguit! *(Simon mira un altre canal)*

*(la sala s'omple d'imatges de noticiaris que donen el nom i les imatges d'en J.K.)*

<p>NOTICIARI CNN: Nou president als Estat Units! A qui molts veuen com el successor de Kennedy! <i>(veiem imatges d'una roda de premsa)</i> Primeres declaracions del President!</p>	<p>NOTICIARI ABC: Una nova era comença! S'espera molt d'aquest nou President dels Estats Units! Tenim connexió amb Washington. <i>(veiem imatges d'una roda de premsa)</i></p>	<p>NOTICIARI FOX TV: El president més prometedor de la història! Sembla que comença una nova etapa en la/ Ens informen que J.K Burrows respondrà a les preguntes dels mitjans. <i>(veiem imatges d'una roda de premsa)</i></p>
--	--	--

*(veiem, a la pantalla de la CNN, JK Burrows acompanyat de la seva dona. Somrient. A punt de contestar preguntes)*

PERIODISTES: Sr. President, Sr. President!!

SIMON: Per començar: humilitat....

J.K.BURROWS: Trigaré a acostumar-me que em diguin així... Abans de contestar cap pregunta, vull felicitar al meu contrincant per/ *(aplaudiments)* ...per la magnífica campanya que ha dut a terme.

*(aplaudiments)*

SIMON: Molt bé! Ara missatge optimista.

J.K.BURROWS: A partir de demà el meu equip de govern i jo ens posarem a treballar! Hi ha molta feina a fer i moltes esperances posades en nosaltres!

PERIODISTES: President, mesures econòmiques immediates?

SIMON: Paciència, però amb resultats a curt termini.

J.K.BURROWS: M'he de reunir amb els meus assessors. Grans mesures demanen grans reflexions, però sabem que el poble americà vol fets, i els vol ràpid. No els decebrem.

PERIODISTES: El seu primer desig.

SIMON: No decebre el poble americà.

J.K.BURROWS: No decebre el poble americà.

*(Simon s'asseu al sofà amb cara de felicitat absoluta)*

J.K.BURROWS : Vull llençar un missatge a tots els americans: Ells han posat a les meves mans un llibre en blanc que espero poder omplir...

J.K.BURROWS i SIMON: *(Simon, sorprès, diu el text alhora que J.K.)* ...amb les pàgines més ben escrites de la història d'aquest país.

PERIODISTES: Com se sent, Sr. President?

J.K.BURROWS: Felix...Absolutament felix...

*(Simon es reclina al sofà amb un somriure. De cop les pantalles s'omplen de llamps)*

SIMON: Zeus, ara no!

*(apareix Zeus en pantalla. El veiem amb interferències)*

ZEUS: Xerrem una mica, va!

SIMON: Demà!

ZEUS: Avui és tan bon dia com qualsevol altre!

SIMON: Per a mi no, i a més et rebo amb interferències!

ZEUS: Ah, per cert! Felicitats!

SIMON: *(pausa)* No t'entenc.

ZEUS: No t'entenc... El teu Cèsar... Ha esdevingut Cèsar finalment...

SIMON: No podem saber la identitat dels Cèsars...

ZEUS: Des de l'Olimp ho veig tot!

SIMON: Saps que aquestes finestres no només ensenyen el que passa fora, oi? Tens més cel sobre

el teu cap, Zeus, tu mateix ho vas dir!

ZEUS: Per això em reps amb interferències! Estic ocultant el senyal. Aquesta connexió mai haurà existit. No pateixis.

SIMON: Saber el nom del meu Cèsar et pot portar problemes.

ZEUS: Saber això no té cap interès, fa temps que ho sé... El que sí té interès és saber que no sóc l'únic a qui agrada vestir-se de cigne, caminar entre els mortals i jugar una miqueta amb el seu destí.

SIMON: Zeus...

ZEUS: Simon ... Mira ... No tinc ganes de fer-me preguntes, no vull indagar en les fronteres de la realitat que m'envolta: Comprends? El "sense rostre" Sr Smith, els "serveis de documentació" de Plutarc que ja voldria l'FBI... I saps perquè? Perquè quan vaig intentar contestar a aquestes preguntes, un mur de dimensions bíbliques es va alçar davant meu, Simon. Quan vaig buscar respostes només trobava més i més preguntes. Abasta tant...El que estem fent té tantes implicacions, tanta branques, tantes bifurcacions ... Que vaig tenir por, Simon. Pànic. I vaig decidir parar, tancar els ulls, dir-me una i mil vegades que la felicitat és la ignorància. Però quan estàs a l'Olimp i veus tot el que jo veig, no pots estar de braços plegats...

SIMON: Què vols?

ZEUS: Pregunta't: què sé? I les conseqüències de la informació que tinc entre mans. En una hora, al carreró Buton. No triguís.

*(Zeus tanca la comunicació. Llarga pausa)*

SIMON: Tanca sessió.

*(Fosc. Sentim com una porta es tanca)*



#### ACTE 4

*(Un any després. Centre de documentació. A la PP, J.K.Burrows està en una habitació sol llegint uns papers. De tant en tant la seva mirada es dirigeix cap a la càmera des d'on l'observa Simon, si com intuís que hi ha algú vigilant-lo)*

SIMON: Diane? Diane?

*(apareix Diane en pantalla)*

DIANE: Digues...

SIMON: Has tingut mai la sensació que el teu Cèsar sap que hi ets?

DIANE: Com?

SIMON: No sé... a vegades quan està sol... el noto incòmode. Com si intuís que el miro!

DIANE: Paranoies...

SIMON: Seves?

DIANE: O teves... *(pausa)* Avui fa un any.

SIMON: De?

DIANE: En Zeus. De quan van trobar...

SIMON: Ja... Se n'ha sabut res més?

DIANE: No. La policia no té pistes. Encara busquen l'arma homicida.

SIMON: Tant de bo la trobin.

*(a la pantalla de Diane se sent de fons la veu d'un nen)*

DIANE: Hora de fer dormir la fera! Ara torno!

*(Simon queda mirant una estona més a Burrows.)*

SIMON: *(J.K. mira fixament la càmera)* Tanca visió president. *(la pantalla es tanca)* Obre la premsa d'avui.

*(Veiem portades de diaris que passen davant els ulls de Simon. "J.K. Davant la seva gran decisió". "E.E.U.U. en guerra?" "J.K. medita respondre a la Xina", "J.K. Burrows: No portaré el país a una guerra sense sentit". "La guerra freda del s.XXI", "La Xina, el nou enemic global",*

“Què farà en J.K.?”.)

SIMON: Ja m’ho llegiré més tard. Recull premsa.

*(Els diaris desapareixen. En una altra pantalla, Diane torna)*

SIMON: Ja dorm?

DIANE: El petit? Sí. El conte no falla mai... En Nick en canvi, està tancat a l'habitació i no vull ni pensar què deu fer...

SIMON: Quin conte?

DIANE: Què?

SIMON: Quin li expliques?

DIANE:*(riu)* «Una breu nota biogràfica en 120 paraules»!

SIMON: Com?

DIANE: Te'n recordes?

SIMON: *(rient)* No!

DIANE: Sí!

SIMON: Tu també vas fer aquesta prova per entrar a Plutarc?

DIANE: Tots la vam fer!

SIMON: Quina versió li expliques?

DIANE: Ja ni me’n recordo del que vaig escriure en aquella prova.

SIMON: Jo sí!

DIANE: No m’ho crec!

SIMON: Crec que sí!

DIANE: Impossible!

SIMON: «Jove, filla de la depressió.

DIANE: 5 paraules! *(va contant les paraules amb els dits)*

SIMON: Creix en un petit poble agrícola i ramader.

DIANE: 13!

SIMON: No es tenen dades de la figura paterna.

DIANE: 20!

SIMON: La mare patia de constants atacs de gota que no li permetien atendre les seves obligacions,

DIANE: 39

SIMON: ...i feien que la petita assumís tasques domèstiques com, per exemple, el subministrament d'aliment a la seva àvia, també ferida de gota...

DIANE: 57

SIMON: ... i obligada a quedar-se immòbil al seu llit. En l'episodi més rellevant de la seva vida, la petita «caputxeta vermella»...

DIANE: Oh, ja era hora!

SIMON: ... sobrenom amb què se la coneixia a la zona per una peculiar peça de roba, que sempre duia...

DIANE: 80!

SIMON: ...va endinsar-se en un bosc camí de casa la seva àvia...

DIANE: Hm... 91, i se t'acaben les paraules...

SIMON: ... i va ser atacada per: -i aquí les versions es contradiuen- un llop salvatge, un ésser antropomorf, o un vagabund sàdic i caníbal.

DIANE: Ets boig! 95...

SIMON: Les conseqüències d'aquest episodi resulten també confuses. La versió oficial parla de la desaparició de la petita i la seva àvia, mentre que d'altres versions sostenen l'aparició d'un deus ex-machina amb camisa de llenyataire...

DIANE: 112...

SIMON: ... que va salvar totes dues dones...

DIANE: 117...!

SIMON: d'un tràgic final».

DIANE: 120!

SIMON: Clavat!

DIANE: Clavat!

SIMON: S'ha de ser recargolat per demanar una breu nota biogràfica de la Caputxeta Vermella en 120 paraules.

DIANE: Sí... Has fet mai l'exercici al revés?

SIMON: Quin?

DIANE: Explicar la vida del teu Cèsar com un conte, en 120 paraules.

SIMON: Crec que avui el meu conte tindria un final feliç!

DIANE: Enhorabona! I el teu?

SIMON: El meu?

DIANE: El teu conte. Per explicar la teva vida.

SIMON: No ho he fet mai...

DIANE: Doncs fes-ho! I escriu un final... Bona nit, Simon.

SIMON: Bona nit, Diane...

*(En Simon es queda pensatiu. Seu a la butaca. Es treu les ulleres.)*

SIMON: Hi havia una vegada un... ja no tant jove escriptor... que es deia Simon... *(riu. Tanca els ulls i es queda mig adormit)*

*(De cop una a una les pantalles van canviant. Apareixen ara imatges d'un nen que sembla en Simon. Apareixen dibuixos de nen petit en què es veu el nom d'en Simon. Pel·lícules de Súper 8 en què veiem una família jugant. Veiem ara la típica Orla d'Universitat. Pàgines de textos a mà. Anem veient moments de la vida d'en Simon en fotos, en pel·lícules de vídeo casolanes. Veiem de cop en Simon entrant al bar on es trobava J.K. Burrows amb una carpeta sota el braç. En Simon s'aixeca i veu les pantalles. Es frega els ulls. No entén què està veient )*

SIMON: Què és...? Computadora? Què és, això?

*(Simon es posa les ulleres just quan en una pantalla el veiem en un carreró. Apareix Zeus. Tots dos mantenen una conversa tensa, que no sentim. Només veiem. Zeus treu una pistola. Hi ha una baralla. En Simon es queda amb la pistola i apunta cap a Zeus. Aquest riu i l'increpa. Simon dispara i Zeus cau mort. En Simon marxa corrents.)*

SIMON: Computadora. Què cony està passant?

*(El veiem que entra ara al Centre de Documentació i deixa la pistola sota la butaca on ara mateix està. En Simon no entén què està veient a les pantalles. Mira sota el sofà, agafa la pistola, la desa compungit)*

SIMON: Computadora, apaga! Tanca sessió!

*(Hi ha un fosc. Les imatges desapareixen)*

SIMON: Re-inicia.

COMPUTADORA: Nom d'usuari.

SIMON: Alexandre el Gran.

COMPUTADORA: Codi

SIMON: Leònides 69

COMPUTADORA: Bon dia, Simon.

*(les pantalles s'encenen i donen llum a la sala de documentació. Però ens adonem que ara Simon no està sol. Una figura, d'esquena, està amb ell a la sala. Duu un abric llarg. Es gira pausadament. És en J.K.Burrows)*

SIMON: Com ha/?

J.K.BURROWS: Per la porta.

SIMON: És tancada.

J.K.BURROWS: Per mi les portes sempre són obertes. *(pausa)* El veig tranquil.

SIMON: Sabia que tard o d'hora vindria.

J.K.BURROWS: Ho sabia?

SIMON: Fa temps que sap que hi sóc. Només havia de fer unes quantes preguntes...

J.K.BURROWS: I arribar fins a Plutarc.

SIMON: No és fàcil.

J.K.BURROWS: Arribar a Plutarc? No. No ho és. Vostè és la mirada..

SIMON: No l'entenc.

J.K.BURROWS: Vostè m'observa/

SIMON: Escric sobre/

J.K.BURROWS: Sobre mi.

SIMON: Sí.

J.K.BURROWS: Pensava que ho negaria.

SIMON: Per què?

J.K.BURROWS: Estranya afició.

SIMON: Em paguen.

J.K.BURROWS: Estranya feina, doncs...

SIMON: No més que la seva.

J.K.BURROWS: No és l'únic, sap? Que escriu sobre mi.

SIMON: Sóc el primer.

J.K.BURROWS: Ja. Entenc... Doncs aquí em té... Vol fer-me alguna pregunteta? Algun dubte? no caldrà que em miri a través d'aquestes pantalles. Puc respondre a les seves preguntes.

Endavant. Serà divertit. Em té davant seu.

SIMON: És que... Jo... No...

J.K.BURROWS: Va! No em digui que té por, ara. Pot fer-me preguntes en relació a temes personals. Endavant, contestaré amb franquesa.

SIMON: No.

J.K.BURROWS: No, què?

SIMON: No tinc por, no contestarà amb franquesa, i no necessito preguntar res. Ho sé tot, de vostè.

*(pausa)*

J.K.BURROWS: Tot?

SIMON: ...

J.K.BURROWS: Vostè quina edat té?

SIMON: Trenta-set.

J.K.BURROWS: Jo en tinc trenta-set .

SIMON: Trenta quatre, vull dir...

J.K.BURROWS: Ja. No li resulta estrany, veure'm aquí?

SIMON: Sempre ha estat aquí. Vostè és aquesta habitació.

J.K.BURROWS: I això en què el converteix, a vostè? En el meu àngel de la guarda?

SIMON: No. Jo simplement observo. Només miro.

J.K.BURROWS: Sap que em sona, la seva cara?

SIMON: Deu estar confós.

J.K.BURROWS: No. Jo mai no oblidó una cara.

*(J.K. mira els aparells)*

J.K.BURROWS: I això, com funciona?

SIMON: Tinc accés a tot.

J.K.BURROWS: A tot?

SIMON: Mails, trucades, càmeres, dades bancàries, connexions amb amistats, ex amistats, mestres, familiars...

J.K.BURROWS: A tot? *(senyala el seu cap)*

SIMON: ...

J.K.BURROWS: Bé. Per exemple... si volgués mirar fotos antigues de quan/

SIMON: ...anava a l'escola... *(a computadora)* Obrir carpetes material escolar.

*(veiem fotos de quan en Burrows era petit. Burrows seu a la butaca mentre observa les fotos)*

J.K.BURROWS: Bé, aquesta era fàcil. I si volgués veure la meva primera/

SIMON: ... cita amb la Lucy?

J.K.BURROWS: Puc?

SIMON: Obrir arxiu amorós, subcarpeta cites, subcarpeta primera.

*(veiem una càmera d'un parc que enfoca de lluny dos joves que en un banc es fan un petó. Ella duu els cabells curts)*

J.K.BURROWS: Té el nostre primer petó! *(mira el seu primer petó)* No el recordava així...

SIMON: Així com?

J.K.BURROWS: *(sorrès)* Així... Que patètic... *(riu)* Sovint, quan penso en aquest moment, recordo que li acariciava els cabells i que... els tenia més llargs. No recordava que estiguéssim sota cap arbre... La cinta, la cinta dels cabells...*(creua un gos que es llença damunt seu, diferents vianants que creuen)*

SIMON: La memòria ens juga males passades...

J.K.BURROWS: No deu tenir també la!!

SIMON: En el Motel Elvis no hi havia càmeres a les habitacions.

J.K.BURROWS: El Motel Elvis... *(Riu. De cop es queda mirant fixament a Simon)* Se n'adona? Ha acabat la frase per mi.

SIMON: Ho sento.

J.K.BURROWS: És la tercera vegada, que ho fa.

SIMON: No pretenia/

J.K.BURROWS: I en totes elles ha dit exactament el què anava a dir. Potser sí...

SIMON: Sí què?

J.K.BURROWS: Que té accés a tot. *(riu)*

SIMON: ...

J.K.BURROWS: Si em coneix tan bé, sabrà què hi faig, aquí.

SIMON: Sí.

J.K.BURROWS: I?

SIMON: No puc. És la meva feina.

J.K.BURROWS: Puc donar-li diners. Sé què paga Plutarc. Li ofereixo el doble.

SIMON: Ja no ho faig per diners. És la meva vida.

J.K.BURROWS: És la meva, i no vull que em vigili.

SIMON: No el vigilo, l'observo.

J.K.BURROWS: Em jutja.

SIMON: L'explico.

J.K.BURROWS: Per què?

SIMON: No em pot demanar que abandoni.

J.K.BURROWS: Sóc l'home més poderós del planeta.

SIMON: Tots dos sabem que això no és cert.

J.K.BURROWS: Seré l'home més poderós del planeta, i tots dos sabem que això sí que pot ser cert.

SIMON: Tinc un encàrrec.

J.K.BURROWS: Jo una vida.

SIMON: Aquest és el meu encàrrec.

J.K.BURROWS: Doncs l'obligaré a deixar-ho.

SIMON: No ho farà. No pot.

J.K.BURROWS: En Simon diu que no ho farà.

SIMON: Com sap que em dic/

J.K.BURROWS: Tothom té documentació. Tothom. Deixi-ho córrer. Ara. *(pausa)* Noto la seva mirada constantment. La noto. Sé que molta gent em vigila i que m'observa, però... La seva mirada és diferent. La seva mirada em pesa.

SIMON: No ho puc deixar.

J.K.BURROWS: Per què?

SIMON: Vostè és la meva obra.

J.K.BURROWS: Com?

SIMON: *(pausa)* Jo l'he creat.

J.K.BURROWS: És boig. Plutarc tindrà notícies meves...

SIMON: «Té entre mans un meravellós llibre en blanc que espero poder omplir...

J.K.BURROWS i SIMON: *(alhora)* ...amb les pàgines més ben escrites de la història d'aquest país.»

J.K.BURROWS: Vostè...

SIMON: Vaig xiuxiuejar aquestes paraules a l'orella d'un borratxo, d'un home derrotat, que seia sol en un bar de mala mort. Ningú el mirava perquè no era ningú. Ningú creia en vostè! Perquè ni tan sols vostè hi creia! Vaig xiuxiuejar aquests paraules i es va aixecar... Va agafar una carpeta plena de merda que jo, jo, li vaig proporcionar i la va fer servir per obrir-se camí. No volia caminar, però jo



el vaig empènyer!

J.K.BURROWS: Una maleïda carpeta no li dóna dret a/

SIMON: Una maleïda carpeta? Es pensa que s'arriba a ser president per una maleïda carpeta? He fet molt més que això... *(foto d'una Playmate)* Juli Sagan... Miss Octubre... Dos setmanes després de presentar-se com a candidat anava a fer públiques les seves escapades dels dimarts al Hilton. Va desaparèixer, abans que pogués dir res... *(foto d'un periodista)* Michael Lomberg. Periodista del Post. Anava a publicar un interessant reportatge sobre la concessió de contractes a certes empreses d'armament amb qui té contactes... Però no ho va fer... Ningú no va saber res d'ell... Ni del seu reportatge... *(apareix la foto d'una ecografia)*

J.K.BURROWS: Què és, això?

SIMON: Crec que això és el cap... I això... No la reconeix...? Aquest era o l'Angie o el Michel Burrows. Són els noms que li agraden a la Lucy per quan tinguin fills, oi? Aquest, però, va arribar massa d'hora, oi? En plena campanya electoral. «J.K. perquè no et retires? Tinguem el fill i d'aquí 4 anys et tornes a presentar. Aquesta pressió no és bona ni per mi ni per la criatura», va dir-li la seva dona... I vostè en menys de dos segons li va contestar «Avorta, Lucy! No puc esperar tant». Déu... Em vaig sentir tan orgullós de vostè... Però la Lucy no estava disposada a fer-ho, volia la criatura, volia que es retirés... Res que no pogués arreglar una pastilla en una infusió en una cafeteria de Washington... Net i ràpid... Una maleïda carpeta, diu... Em necessita. La seva vida i la seva biografia van juntes. Una sense l'altra no té sentit. És el meu personatge/

J.K.BURROWS: El seu/?

SIMON: I sap el millor? Conec el final! Vostè és un heroi. Sé quines seran les seves decisions, i les comparteixo i/

J.K.BURROWS: Vostè no sap res. Vostè no sap res. Les meves decisions són meves.

SIMON: S'equivoca. Són dels dos.

J.K.BURROWS: Està boig. No pot saber què penso. No pot saber què faré.

SIMON: Jo descriu la seva vida, sí... Però de vegades... de vegades la creo! He arribat a escriure coses abans que les fes. Podria escriure el seu proper any i no hauria de rectificar ni una coma.

J.K.BURROWS: S'equivoca.

SIMON: No.

J.K.BURROWS: S'equivoca!

SIMON: Sé que vol arribar a una entesa amb el govern de/

J.K.BURROWS: Com/?

SIMON: Que no vol entrar en guerra. Sé que intentarà aprovar les reformes sanitàries pactant amb/

J.K.BURROWS: Això no ho he dit a ningú. Ni tan sols ho sap la/

SIMON: La Lucy? Sé que vol deixar-la.

J.K.BURROWS: ...

SIMON: Fa dos anys i tres mesos que sap del cert que vol deixar-la. Però té por de les repercussions. Mai cap president s'ha divorciat en ple mandat!

J.K.BURROWS: Com ho/?

SIMON: És el que jo faria. No ho entén? Ja som un. Digui'm que és mentida. Digui'm que és mentida i no escriuré més sobre vostè! Oh!

*(Simon el fa callar amb un gest.)*

J.K.BURROWS: Què?

SIMON: No digui res, siusplau!

J.K.BURROWS: Ara em fa/

SIMON: Xxxx! Un moment!

*(Simon agafa el teclat i escriu ràpidament alguna cosa)*

SIMON: Ja pot!

J.K.BURROWS: ...

SIMON: Parlar! Ja pot!

J.K.BURROWS: Jo puc parlar quan vulgui. No necessito el seu permís. Deixarà de fer el que està fent. I rebrà ajuda. Ningú que estigui bé pot dir la bajanades que diu vostè. No sóc un personatge de la seva invenció imbècil. Deixarà de seguir-me. Deixarà d'analitzar-me i d'escoltar-me! Ho ha entès?

SIMON: ...

J.K.BURROWS: *(crident)* Ho ha entès?! *(amenança físicament a Simon i l'agafa amb violència)*

SIMON: Computadora, llegeix el que he escrit.

COMPUTADORA: En Simon amb veu tremolosa digué: Ja pot! El president, no entenent la situació, va arremetre contra el seu biògraf: Jo puc parlar quan vulgui, digué, no necessito el seu permís. Deixarà de fer el que està fent. I rebrà ajuda. Ningú que estigui bé pot dir les bajanades que diu vostè. No sóc un personatge de la seva invenció, imbècil. Davant els insults del president en Simon restà quiet. Immòbil. En J.K. va continuar: No em seguirà més. No m'escoltarà ni m'analitzarà. Ho ha entès? El silenci incomodava tant al president que va acabar agafant violentament al seu biògraf mentre cridava: Ho ha entès?!

*(una llarga pausa. J.K. sembla molt contrariat)*

SIMON: Ho ha entès? No tingui por, li estic escrivint un gran història! Amb un gran final! Vostè és el millor llibre que he escrit mai! No tingui por!

*(J.K. Marxa. Fosc)*

## ACTE 5

*(Un any després. Centre de documentació. Simon seua a la butaca amb la mirada clavada a la pantalla. Una càmera oculta ens mostra J.K. Burrows a la seva habitació amb la mirada perduda a la tele. En una banda del llit, la seva esposa, d'esquena, plora)*

SIMON: Escriu. *(Sentim el so de màquina d'escriure)* J.K. Burrows seia sol a la seva habitació, coma, mentre l'única persona al món que podia perdonar-lo li donava també l'esquena, punt. Entre ells tot s'havia trencat, punt. Entre el seu poble i ell, coma, també. Ella que sempre havia sabut de les escapades del President amb la model de torn, els dimarts a l'Hotel Hilton, ara, a més a més, aguantava com el caràcter del seu marit es tornava agre i desnaturalitzat. El país sencer assistia atònit a un canvi de rumb inexplicable i de conseqüències imprevisibles. En l'últim any de mandat, J.K. havia pres les decisions més inesperades i incomprendibles que mai cap president va prendre. Seia al llit presidencial, i mentre la tele oferia imatges d'un concurs, tres canals més enllà queien les bombes i cridaven els habitants d'un país impronunciable que no entenien com algú, que ni tan sols era capaç de saber què passava a casa seva, es creia en el dret de conquerir nacions estrangeres. La gran esperança blanca es diluïa amb la mateixa estranya facilitat amb què s'havia creat. Amplia.

*(La dona surt de l'habitació corrents. J.K. s'estira al llit. I mira fixament a la càmera que l'està gravant)*

J.K.BURROWS: Simon... Ets aquí, oi? *(riu)* Sempre hi ets... Com en direm, d'aquest capítol? «J.K. Burrows en el seu paràgraf més negre»? No t'ho esperaves, oi, això? *(pausa)* Saps, Simon? No puc més. Tinc ganes de posar punt i final a aquest maleït llibre teu.

SIMON: *(a computadora)* Escriu. Ho tenia tot per ser gran.

J.K.BURROWS: Ho tenia tot per ser gran!

SIMON: Tothom confiava en ell.

J.K.BURROWS: Tothom confiava en mi.

SIMON: I va fracassar.

J.K.BURROWS: I he fracassat.

SIMON: Hem fracassat.

J.K.BURROWS: Has fracassat, Simon. Ets tan responsable com jo. Tan responsable com jo, Simon.

SIMON: Talla connexió. (*mira a una pantalla*) Diane, ets aquí?

(*apareix Diane a la pantalla*)

DIANE: Sempre.

SIMON: Diane, vull parlar amb tu.

DIANE: No, Simon!

SIMON: El meu Cèsar ha deixat de ser Cèsar.

DIANE: No vull saber el/

SIMON: El meu Hamlet ja no dubta! En Peter Pan vol fer-se gran! Ha deixat de ser el meu personatge! I ara l'obra ja no té sentit! Res del que estic escrivint en té!

DIANE: No vull que m'expliquis res.

SIMON: Necessito fer-ho!

DIANE: No, Simon!

SIMON: Hi ha coses que no he fet bé!

DIANE: Tots cometem errors.

SIMON: No com el meu...

DIANE: Simon!

SIMON: Sé que no podia fer-ho. Només tu pots entendre'm, Diane.

DIANE: Que no vull entendre res!

SIMON: Vaig intercedir!

DIANE: (*pausa*) Merda! T'he dit que no volia/

SIMON: Vaig implicar-me i l'he cagat! No estava preparat! No ho estava! M'has d'escoltar, has d'ajudar-me! Sóc culpable de totes i cadascuna de les barbaritats que ha fet el meu Cèsar. Hauria pogut deixar que la vida el consumís, veure com poc a poc desapareixia per esdevenir un funcionari de segona que pegava a la seva dona quan tornava a casa.

DIANE: Merda!

SIMON: Qualsevol cosa menys el monstre en què s'ha convertit! J.K.Burrows, biografia d'un funcionari que hauria pogut ser un genocida! (*pausa llarga*) Diane... Vull sortir d'aquí.

DIANE: No pots.

SIMON: Necessito allunyar-me'n!

DIANE: No pots, saps que no pots, només si tu o el teu Cèsar./

SIMON: (*poc a poc*) ... morim. Podria posar fi a aquesta bogeria... Què faig?

DIANE: No puc!

SIMON: No pots què?!

DIANE: No puc ajudar-te, no puc.

SIMON: Per què no?

DIANE: Em vas preguntar per què no buscava algú que m'acompanyes en el viatge. Te'n recordes?

I jo et vaig dir que no hi havia ningú prou bo per mi. Et vaig mentir. El vaig trobar. Et vaig trobar i/

SIMON: Diane/

DIANE: Shhhht! Ja sé què diràs. Diane, no ho sabia. I jo et diré: era evident.

SIMON: Potser...

DIANE: I tu em diràs: estava massa ocupat amb el meu Cèsar; per què no m'ho vas dir? Potser si ho hagués sabut... Jo et faré callar. I et respondré: tots ens enamorem de les nostres creacions, no podem evitar-ho.

SIMON: De les nostres...?

DIANE: Se't trencarà la veu. I entendràs que no per què no et puc ajudar. Perquè no em puc implicar, Simon. *(hi ha una llarga pausa)* Tots som personatges. Saps què has de fer... Només si tu o el teu Cèsar...

SIMON: Morim.

DIANE: Et demano, sisplau, que no ho facis. No ho facis!

<p>SIMON: Situació del Cèsar! <i>(mostra un GPS amb un punt vermell)</i></p> <p>COMPUTADORA: Sense moviments la darrera mitja hora.</p> <p>SIMON: Dóna'm imatges de l'habitació. Senyal GPS del mòbil? <i>(a Diane)</i> Diane, ho entenc! Ara ho entenc!</p> <p><i>(a l'habitació no hi ha ningú, veiem un mòbil al llit)</i></p>	<p>DIANE: Simon, escolta! Simon, no! No ho facis! Simon, atura't! Simon, merda, mira'm! Jo no puc ajudar-te. No puc, Simon! Però no ho facis! No acabis el llibre!</p>
---	--

SIMON: Merda! Data d'avui?

COMPUTADORA: Dimarts trenta de/

SIMON: Ja sé on és!

DIANE: Simon!

*(Simon agafa la pistola que té guardada sota la butaca de quan va matar a Zeus, agafa una jaqueta i surt corrents. La cadira gira, apareix Diane asseguda. Està en el seu «centre de documentació». Mira a la pantalla. Veiem Simon segons abans de marxar. Es repeteixen les últimes rèpliques, però des d'aquest nou espai. Ella està de cos present i, en Simon, a la pantalla.)*

<p>SIMON: Situació del Cèsar! <i>(mostra un GPS amb un punt vermell)</i> COMPUTADORA: Sense moviments la darrera mitja hora. SIMON: Dóna'm imatges de l'habitació. Senyal GPS del mòbil? <i>(a Diane)</i> Diane, ho entenc! Ara ho entenc!  <i>(a l'habitació no hi ha ningú, veiem un mòbil al llit)</i>  SIMON: Merda! Data d'avui? COMPUTADORA: Dimarts trenta de/ SIMON: Ja sé on és!</p>	<p>DIANE: Simon, escolta! Simon, no! No ho facis! Simon, atura't! Simon, merda, mira'm! Jo no puc ajudar-te. No puc, Simon! Però no ho facis! No acabis el llibre!</p>
---	--

*(Simon agafa la pistola que té guardada de quan va matar a Zeus, agafa una jaqueta i surt corrents)*

DIANE: Simon! *(Simon ha marxat)*

COMPUTADORA DIANE: Trucada.

DIANE: Contesta.

SR. SMITH: Diane.

DIANE: Sr. Smith.

SR. SMITH: En Simon/

DIANE: Ho sé.

SR. SMITH: Tot a punt?

DIANE: A punt.

SR. SMITH: Aquesta mateixa nit vull la biografia a la meua taula. *(penja)*

DIANE: Situació del Cèsar.

COMPUTADORA DIANE: Leicester amb Marion.

*(veiem en Simon corrent pel carrer)*

DIANE: Situació del president?

SR. SMITH: Hotel Hilton. Habitació cinc-cents cinc.

DIANE: Està sol?

SR. SMITH: Sí.

DIANE: Escriu. *(so de màquina d'escriure)* Simon tenia entre les seves mans l'arma que posaria fi a la vida del president, punt. Potser també a la seva pròpia vida, punt. Matant la seva creació, coma, o creant un últim capítol tan tràgic com brillant, punt. Dóna'm càmera de seguretat del Hilton, entrada de servei. Imprimeix capítol u. «Infància de Simon». *(veiem Simon entrar a l'Hotel i córrer pel passadís)* Ell i només ell tenia una cita amb el destí. I el destí l'esperava assegut en una freda habitació d'hotel desitjant ser sacrificat. Càmera escales. Imprimeix: «Simon a l'adolescència i els seus primers traumes». *(veiem la càmera de les escales)* Dissset de novembre. Els carrers xops. Una ciutat que no calla mai, un país trencat i un home que sabia què havia de fer. Imprimeix: «Simon i la literatura». Webcam Simon. *(veiem des del punt de vista de Simon amb la càmera que duu a la gorra. Avança per un passadís)* Passadís tres? *(pla del passadís)* Seguiment automàtic *(anem veient com Simon avança des de diferents plans)* L'home davant el seu alter ego. El creador davant la seva obra. L'escriptor davant del personatge. El biògraf davant el seu estudi. Un fet per a descriure-ho. Un tret per matar-lo. No hi havia dubte en els seus ulls. Ni por en el rostre de la seva víctima. Imprimeix els altres capítols! Habitació cinc-cents cinc. *(Simon entra a l'habitació)* La darrera porta a creuar. Va obrir i va adonar-se que tot seria fàcil. La víctima seia esperant el seu tret de gràcia. *(Simon apunta amb la pistola a Burrows, que és assegut)* I tots dos sabien que aquell era el punt i final de les seves «Vides



Paral·leles».

*(Simon dispara a sang freda al president, que cau al llit. Mira a la càmera. La càmera fa un zoom fins al rostre de Simon.)*

SIMON: Un sinònim per això, Diane?

*( Simon es dispara un tret al cap)*

DIANE: Fi.

*(el so de màquina d'escriure tecleja dues lletres)*

COMPUTADORA: Trucada.

DIANE: Contesta.

SR. SMITH: Enllestit?

DIANE: *(pausa)* Sí. Sr. Smith/

SR. SMITH: Què?

DIANE: *(pausa)* Com'/?

SR. SMITH: Nosaltres ens limitem a situar a Moby Dick davant d'Ahab, a crear el fantasma per a Hamlet, a escriure un cartellet que posi «Beu-me» davant la tassa de té d'Alicia. La resta simplement passa... No publiquem biografies, Diane. Creem grans personatges. I vosaltres relateu les seves peripècies. Espero el text. Demà et diré quin és el teu proper Cèsar.

*(talla la comunicació)*

DIANE: Enquaderna i envia a Plutarc.

COMPUTADORA DIANE: Falta títol.

*(pausa)*

DIANE: El biògraf.

*(se sent una impressora)*

DIANE: Tanca sessió.

*(Fosc)*